

"Isä, mikset sinä tule meidän kanssa kirkkoon?"



KUVITUS NADIAH SUVATNA

viikkoa myöhemmin äiti kutsui Janarthin huoneeseensa.

"Olen pahoillani, mutta emme voi mennä tänään kirkkoon", äiti sanoi. "Minulla on huono olo."

Janarhn kurtisti otsaansa. "Mutta minä jään ilman ystäviäni ja tämän päivän opetusta. Haluan todella mennä kirkkoon."

"Ei hätää", äiti sanoi. "Tämä on vain yksi sunnuntai. Ja jos haluat, voimme soittaa Alkeisyhdistyksen opettajillesi, jotta tiedät, mistä tänään opetetaan."

Janarhn suuteli äitiä otsalle. "Ei hätää. Lepää vain, äiti. Tiedän, että taivaallinen Isä tietää, miksi en voi mennä kirkkoon tänään."

Janarhn meni huoneeseensa ja nappasi *Ystävä*-lehden. Vaikka hän ei voiskaan mennä kirkkoon, hän voisi silti pyhittää lepopäivän lukemalla kertomuksia.

"Janarhn!" isä huusi.

Janarhn tuli huoneestaan. "Mitä nyt, isä?"

Isä hymyili. "Pue päällesi. Tiedän, kuinka paljon pidät kirkosta, enkä halua sinun jäävän siitä paitsi. Minä lähdän sinun kanssasi."

Janarhn katsoi isää silmät suurina. Hän ei voinut uskoa sitä! Hän hymyili leveästi kiiruhtaessaan valmistautumaan.

Kirkossa Janarhn esitteli isän ystävilleen. Isä istui hänen vieressään sakramenttikokouksessa. Janarhn tunsu itsensä hyvin onnelliseksi saadessaan olla isänsä kanssa kirkossa!

Kokouksen jälkeen isä sanoi: "Minulla on menoa. Haen sinut Alkeisyhdistyksen luokkasi jälkeen, sopiiko?"

"Selvä", Janarhn sanoi. Hän toivoi, että isä olisi jäänyt, mutta hän oli iloinen, että isä oli tullut mukaan. Se oli todella mahtava sunnuntaiyllätys! ●

SUNNUNTAIYLLÄTYS

Alelie Coronel-Camitan
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Malesiassa.

Janarhn kävi mielellään kirkossa joka viikko. Hän ei halunnut jättää väliin yhtäkään sunnuntaita! Hän oli ainoa lapsi perheessään, joten hänen ystävänsä Alkeisyhdistyksessä olivat kuin hänen sisaruksiaan. Hänestä oli mukavaa oppia heidän kanssaan Jeesuksesta ja laulaa heidän kanssaan. Äiti kävi kirkossa hänen kanssaan, mutta isä ei käynyt koskaan. Isä ei ollut kirkon jäsen.

Eräänä iltana päivällisellä Janarhn kysyi: "Isä, mikset sinä tule meidän kanssa kirkkoon?"

Isä nosti katseensa lautaseltaan. "Minulla on sunnuntaisin kovasti kiireitä."

"Mutta isä, on tärkeää pyhittää lepopäivä", Janarhn sanoi. "Pyhissä kirjoituksissa sanotaan niin."

Äiti näytti yllättyneeltä. "Sinä olet tosiaan kuunnellut opetusta kirkossa. Mutta ei haittaa, vaikka isä ei tulekaan mukaamme. Hän auttaa meitä monilla muilla tavoilla."

Kun Janarhn valmistautui menemään vuoteeseen, hän ajatteli, millaista olisi, jos isä tulisi kirkkoon. Toisinaan hän tunsu hieman surua, kun hän näki ystäviensä istuvan vanhempiensa kanssa. Hän toivoi, että isä voisi olla siellä hänen ja äidin kanssa.

Ennen nukkumaanmenoa Janarhn polvistui rukoilemaan. "Rakas taivaallinen Isä", hän sanoi, "annathan isälleni sunnuntaisin aikaa, jotta hän voi tulla äidin ja minun kanssa. Haluaisin todella istua kirkossa hänen vieressään."

Eräänä sunnuntaina muutamaa

